

[Erling Dinesen.]
 hed inden for visse fag, inden for visse faglige områder eller inden for visse geografiske områder her i landet. Forholdet er jo det, at vi i øjeblikket har bestemmelser gående ud på, at arbejdsdirektøren skal virke for, at der inden for områder, hvor der hersker betydelig arbejdsløshed, oprettes uddannelseskursus for arbejdsløse; der kan af de nedsatte kursusråd bevilges kommuner tilskud til oprettelse af sådanne kursus. Det er sådan, at kursusrådet skal bevilge understøttelse til arbejdsløse, der ønsker at deltage i et kursus af længere varighed, selv om det pågældende kursus ikke særligt er bestemt for arbejdsløse, f. eks. kursus på folkehøjskole, fagskole, handelsskole eller teknisk skole. Kursusrådet kan under ekstraordinært stor arbejdsløshed, bevilge tilskud til foreninger og institutioner til løsning af opgaver til gavn for arbejdsløse, og man kan betinge ydelsen af sådanne tilskud af, at de kommuner, hvis arbejdsløse særlig nyder godt af de pågældende foranstaltninger, samtidig yder tilskud hertil. Alle disse regler forstår jeg skal forsvinde med det lovforslag, der ligger her, til trods for arbejdsløsheds-kassernes protest, som jeg finder er helt berettiget. Hvis nu regeringen kunne og ville garantere fuld beskæftigelse, var spørgsmålet måske ikke så alvorligt, men vi kender jo efterhånden denne regering, og jeg har i alle tilfælde ikke større tiltro til, at den politik, regeringen fører, vil sikre en høj og stabil beskæftigelse. Men selv om dette var tilfældet, kunne vi alligevel komme ud for, at der var brug for de muligheder, som loven nu indeholder, og derfor agter vi at stemme imod dette lovforslag fra arbejdsministeren. De øvrige lovforslag har jeg ikke bemærkninger til. Jeg anbefaler endnu en gang at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og SF.
 Og så er der i sidste øjeblik kommet en serie ændringsforslag fra fru Hanne Reinthoft. Det er forslag, som af gode grunde ikke har været behandlet i folketingsudvalget, og jeg ville egentlig mene, at man under det fortsatte udvalgsarbejde kunne tage nogle af de rejste problemer med, idet vi jo er i den situation, at denne lovgivning for at få virkning fra 1. april skal slutbehandles i dag og på torsdag. Men lad mig alligevel gøre

nogle bemærkninger til de enkelte ændringsforslag.

Hvad angår nr. 1 og 2, vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, den foreslåede ordning kan praktiseres på forsvarlig vis. Det ville efter min opfattelse medføre øget arbejdsløshed, og i mange tilfælde ville situationen være den, at ægtefællen absolut ikke ønskede at skifte arbejdsplads. Jeg er enig i, at der naturligvis i sådanne situationer må tages menneskelige hensyn.

Ændringsforslagene nr. 3, 4 og 5 vedrører merudgifter ved dobbelt husførelse. Jeg er enig i, at de nuværende regler ikke er tilfredsstillende, og derfor har vi også sammen med SF fremsat ændringsforslag, der fordobler de nuværende ydelser.

Ændringsforslagene nr. 6 og 7 vedrører også de mobilitetsfremmende ydelser, nemlig spørgsmålet om støtte til betaling af boligandel eller boligindskud eller til forudbetaling af husleje. Hertil kommer så tilskud til daglig befordring mellem bopæl og arbejdssted. Jeg vil gerne vedrørende disse forhold oplyse, at jeg under første behandling gjorde opmærksom på, at der var grund til at se nærmere på disse forskellige ydelser, og over for udvalget har arbejdsministeren tilkendegivet, at forslag herom kan ventes til efteråret. Jeg vil derfor foretrække at få disse spørgsmål nærmere drøftet under det fortsatte udvalgsarbejde. Jeg er i alle tilfælde ikke sikker på, at de foreslåede ændringer er de rigtige, og nogen mulighed for en nærmere behandling af dem har vi jo ikke.

Vedrørende ændringsforslag nr. 8 skal jeg kun sige, at jeg ikke kan se, at motiveringen for forslaget er korrekt. Det må påhvile arbejdsformidlingen at drage omsorg for, at der ikke sker misbrug, men en arbejdsgiver kan jo være interesseret i at beskæftige ganske bestemte personer, som han måske tidligere har beskæftiget.

Ændringsforslag nr. 9 til § 24 skulle der efter min opfattelse ikke være behov for. Det må forudsættes, at der bliver tale om en saglig afgørelse i spørgsmålet om, hvilke kasser der fortsat selv kan varetage kontrol og anvisning, og vi har bestemmelser i loven herom.

Ændringsforslagene under nr. 10, 11 og 12 synes jeg ikke er særlig heldigt formuleret. Dagpengene skal efter ændringsforslaget